

มติชน

นักศึกษาไทยวันนี้ มองโลกให้ไกลกว่าโซดัส

การใช้ระบบโซดัสของนักศึกษาไทยในมหาวิทยาลัยหลายแห่งกลายเป็นเป้าวิพากษ์วิจารณ์มาทุกปี เมื่อถึงเทศกาลรับน้องใหม่และการประชุมร้องเพลงเชียร์ มีการกระทำที่เลยเถิดเกินความพอดีเกินความเหมาะสมให้พูดถึงกันมาทุกสมัยก็ว่าได้ นี่เป็นความบกพร่องของระบบการศึกษาของไทยที่ไม่ได้สอนให้นักเรียนของเรามองไกลออกไปให้พ้นจากจมูกของตัวเอง เมื่อพวกเขาผ่านชุดนักเรียนชั้นมัธยมปลายมาเปลี่ยนเป็นชุดนักศึกษาในมหาวิทยาลัยความคิดความอ่านของพวกเขา ก็ติดแคบอยู่ในแวดวงของตัวเองที่ถูกคนรุ่นเก่าขีดวงเอาไว้มานานแล้ว

แท้จริงแล้วระบบโซดัสนี้ถูกนำเข้ามาจากต่างประเทศนานแล้ว โดยคนไทยรุ่นคุณปู่คุณทวดที่ไปศึกษาในต่างประเทศโดยเฉพาะในโรงเรียนมัธยมเอกชนของอังกฤษในยุคก่อน เป็นต้นตำหรับของระบบโซดัสที่ประยุกต์จากระบบศักดินาเจ้าขุนมูลนายของยุโรป ในโรงเรียนมัธยมดังกล่าวนี้อาจมีระบบให้นักเรียนโตที่เป็นหัวหน้าหอพักดูแลเด็กนักเรียนมัธยมต้นที่เพิ่งเข้ามาเรียน เด็กเล็กจะถูกเด็กโตใช้งานนานา เช่น ชัดเข็มขัด ชัดรองเท้า จัดเตรียมเสื้อผ้าและแม่กระทั่งคอยบึงขนมปังและชงกาแฟตามคำสั่งของเด็กโตหัวหน้าหอพักซึ่งมีอำนาจเปลี่ยนติลงโทษได้ด้วย

นายโทนี แบลร์ นายกรัฐมนตรีอังกฤษคนปัจจุบันนี้เคยผ่านระบบโซดัสเช่นนี้มาแล้วอย่างขมขื่นที่ถูกเด็กโตหัวหน้าหอพักใช้งาน จนรู้สึกชิงชังกับระบบเช่นนี้ ขณะที่เขาศึกษาอยู่ที่วิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในเมืองเอดินเบิร์กของสกอตแลนด์ ดังนั้น ความเป็นระบบโซดัสที่ใช้กันอยู่ในมหาวิทยาลัยหลายแห่งในเมืองไทยนั้นเป็นการรับเข้ามาจากยุโรปและพยายามที่จะดัดแปลงให้เข้ากับความเป็นไทยๆ เช่น การเคารพรุ่นพี่ที่ดัดแปลงมาจากการเคารพผู้อาวุโสในสังคมไทย ซึ่งเป็นความคิดแบบกำปั้นทุบดินมองที่รูปแบบโดยไม่ให้ความสำคัญกับเนื้อหา

ด้วยเหตุนี้สิ่งที่ควรจะเป็นสำหรับนักศึกษาไทยในทุกมหาวิทยาลัย ควรได้รับการส่งเสริมให้มองกว้างและมองไกลให้พ้นไปจากสังคมของตัวเองอันคับแคบในรั้วมหาวิทยาลัย และไม่ควรที่จะติดอยู่ในกรอบในวงของประเพณีโซดัสที่คนรุ่นเก่าๆ ชิดเส้นเอาไว้ พวกเขาควรได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มองไกลออกไปถึงสังคมภายนอกเพื่อเตรียมพร้อมที่จะต้องออกไปเผชิญโลกภายนอกที่ซึ่งจะต้องอยู่ตลอดชั่วชีวิตของพวกเขา มหาวิทยาลัยควรเป็นสถานที่เตรียมความพร้อมให้พวกเขาออกไปสร้างสรรค์โลกภายนอก ไม่ใช่มาติดกับโดยไม่รู้จักโลกภายนอก

ดังที่รู้กันอยู่ว่าสังคมไทยของเราเต็มไปด้วยปัญหาในทุกกระดับ ภาคราชการและภาคราชการมีการคอร์รัปชัน มีความล่าช้าจนไม่สามารถที่จะจัดการแก้ไขทันต่อปัญหาดังแต่เรื่องสภาพแวดล้อมมาจนถึงปัญหาด้านสังคมชีวิตความเป็นอยู่ นักศึกษาในทุกมหาวิทยาลัยของเราควรที่จะได้รับรู้ปรากฏการณ์ทั้งปวงที่เกิดขึ้นในสังคม เพื่อพวกเขาจะได้ขัดเกลาความคิดความอ่านและต้องพัฒนาจิตใจตนเองให้มีความดีงาม ถ้าเราสามารถสร้างสรรค์นักศึกษาของเราได้ดีแล้ว อนาคตของประเทศชาติย่อมดีกว่าที่เป็นอยู่ในเวลานี้ทั้งภาคราชการเมืองราชการและเอกชน